

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

H I R D E T É S I Á R A K:

A három hasábra terjedő petitorsórt egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.

Bélyegdíj minden egyes beigtatástól 30 kr.

Megjelen e lap hetenkint vasárnap egy iven.

A „Nyiltér“ben a háromhasábos petitorsó igtatási díja 15 kr. o. é.

Előfizetési felhívás

„SZENTESI LAP“

vegyes tartalmu hetilap
negyedik évfolyamának utolsó
negyedére.

Ez év harmadik negyedének vége közeledvén, meg keressük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetési idejük lejár, hogy azt megújítani, — egyéb olvasóinkat pedig, hogy pártfogóink sorába lépni sziveskedjenek.

Szellemben és irányban maradunk a régié; főtörekvésünk leendő, hogy városunk érdekeit előmozdítsuk, azontul pedig nemzetünknek s hazánknak tehetségünk szerint szolgáljunk.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Gazdálkodásunk.

A „Szentesi Lap“ legutóbbi számában egy cikket közölt, mely községi gazdálkodásunk egy ágát a baromtenyésztést világítja meg, le-

gyen szabad gazdálkodásunk egy másik ágára felhívni a figyelmet.

Jó akarat, jó szándék, előbbre törekvés mindenben és mindenütt látszik, de helyesen számítani csakugyan nem tudunk mindenkor.

Igy vagyunk a városi téglá és cserép üzlettel is.

Jól be van rendezve ez üzlet, jó anyagból dolgozik, gyártmányait mérsékelt áron adja.

Versenyzője van a városnak e téren, néhány magán vállalkozó, — egyike ezeknek, Zsoldos Ferencz, mult évben a bécsi világkiállításon ki lett tüntetve, de azért az anyag jóságát, a készítmény szilárdságát tekintve általános elismerés szerint, a városi téglagyár első a vidéken.

Városunk nem pályázott a kiállításra, bizonyosan megnyerte volna, — téglagyárát nem a híréért, dicsőségéért; a polgárok hasznáért tartotta és tartja fen.

Ez volt az indok, melytől vezéreltetve ez év tavaszán, gyártmányainak árát lejjebb szállította; — így tekintve helyesen cselekedett, a közvagyon a polgároké közösen, s a mit abból a község egyesei élveznek, nem vész kárba.

De még is van egy észrevételünk.

Ez általános pénzsűk időben, midőn azt mondhatjuk, hogy mindenre beállott a holt ideny, midőn az építkezés teljesen megszünt, midőn a

városi téglagyár fölös készleteit senki sem kereste, városunk egyre gyártatta és gyártatja téglát és cserepeit; — gyártatja pedig az előbbi esztendőkhöz képest drágább munkabér mellett.

Angolországban, a gyárak hazájában, ha valamely cikkre nézve be áll a pangás, pihen a gyár, ezer számra bocsájtatnak el a munkások, a gyár tulajdonos nem akarja tőkét, melyet más módon haszonnal forgathat, nem kelendő árukba helyezés által holtta tenni.

Nekünk tőkénk sincs, még is szaporítjuk áruinkat — kölcsön pénzen.

Mindenki tudja, hogy a városnak a téglagyártóval szerződése van, mely szerint ez évenként bizonyos mennyiségű téglát és cserepet elkészíteni köteles, meghatározott áron és azonnal fizetendő készpénz fizetés mellett.

A város a téglagyártótól átvett készítményeket azután tetszése szerint árusítja el.

Azt már megemlítettük, hogy ez évben a készítésért több munkabért fizetett, mint az előzőkben, s olcsóbban adta készleteit, mint tavaly; — de azért az előbbeni évek kelendőségéhez képest $\frac{1}{20}$ rész sem kelt el.

E gazdálkodás folytán van a városnak több mint 40 ezer forintot érő készlete, melyért munkabérben mintegy 30 ezer forintot fizetett készpénzben.

T A R T O Z A

A VELENCZEI OROSZLÁN.

(Ponson du Terrail után.)
(Folytatás.)

Dicsőségének tetőpontján oly könnyelmű volt Velence, mint a fejedelmi udvaroknál gédelgetett kegyencznök, kik mámorokban a lábaik elé borult hercegi imádóknak még neveit is elfeledék. A gyönyörködés és rémuralom kettős kormány pálcájával kezében gyorsan f. ledé e különös város feltűnő s elbukó hőseit; — o csodálatos nép, mely egyenlő érdekességgel sietett a bálók vigalmaiba, és a tizek törvénycsarnokába, hol a titkon feljelentett összeesküvők felett elhangzott a legborzasztóbb ítélet, — ezen a maga nemében páratlan nép, egy farsangi álarzás menet boldóságai között, már tegnapi bályányainak neveit is feladni képes volt.

A Pepe grófok egykoron diszei valának Velencének, három nemzedéken át viszhangzott vitézségüknek, nagyságuknak híre a palotákban s a lagunákon, fényük itt bámulatot, amott irigységet keltet; — s ime egy napon — az átoknak, a gyásznak napja vala ez — elnémult a hír, letűnt a dicsőség!

Egy játék közt eltorbézolt éj elegendő volt, hogy e fejedelmi pompát, e világra szóló gazdagságot, elnyelje, semmivé tegye! — A nép elámult egy pillanatra, a nemesség felriadt fájdalomában, Velence megrendült; de gyorsan ismét magához tért; a főranguk úgy mint az utolsó sajkás megemlékeztek a farsang közeledtéről, felszárították a könyveket, melyeket az utolsó Pepe bukása idézett vala elő, és — az öröczák kendőzéséhez, a bohóc öltönyök válogatásához fogtak.

Itt volt a húshagyó, Velencének vigadnia kellett — majd a törökökön nyert győzelmet hirdették sz. Márk terének ágyui, — az öröm, a diadal mámorának közepette nem is hallá a boldog nép a kikiáltó harsány szavát, ki a Pepe grófok palotájának elárverelését híresztelte vala.

Husz év multán már senki sem emlékezett a vitéz, a nemes családra, legfőlebb egyik másik vén halász suttogó tarsának, midőn az ifju ember sajkája mellettük surrant el.

„Ime! nézd Pepe grófnak fiát!“ — —

Most ismét farsang volt, — Velence, a tenger e büszke menyasszonya félre tette tekervényes politikájának gondjait, újra a gyönyöröknek élt. Az általános vigalom s öröm ittasság közepett villám gyorsasággal terjedt a hír, hogy a Pepe grófok utolsója előjött, hogy teljes díszében, biborban, selyemben, ősei fénylő kardjával oldalán, arany sarkantyúval saruin megjelent, s hogy palotája nagyobb fénynyel mint valaha romjaiból kiemelkedett. — Egy este, azután aa egykor moh és repkeny földte ősi fészek minden ablakában felcsillagott a világ, s a város büszke nemessége aranyozott csolnakokon jelent meg, hogy megtöltse a termeket, hová a vidám zaj és öröm ujjalag visszatért.

Az új Pepe, ki oly váratlanul lépett elő a feledés homályából, néhány nap alatt a nemesség büszkesége, Velence oroszlána lett, őt bámulta, csudálta, utánozta mindenki, bókoltak előtte mint egykoron ősei előtt, s a tömeg „bravókkal“ s tapsokkal fogadta őt, midőn előtte haladt el, boldog mosolylyal ajkán s karján a legszebb hölgyet vezetve, ki a költők eszményképeit messze túlhaladta szépségével.

Egy hónap mult el így, gyönyör és vigalom között. Pepe véghetlen boldog volt, Lorenza lábainál elfeledte multját, mintha születése óta folytonosan a sze-

rencse és gazdagság ölében dőzsölt volt, a szűk utca a barna fűrtű Marietta, a sajka és evező soha sem fordult meg elméjében.

Senki sem kérdé őt: a föld mely sötét zúgában tölté gyermek éveit? mily nehéz munkával kereste kenyérét? mily keserű tapasztalások emésztették ifjúságát? — mind ezekhez kinek mi köze volt? Ő vissza tért, ő jelen volt. Velence csodálhatta őt.

Ünnepély ünnepélylyel váltakozott a romjaiból kiemelkedett új palotában, hova Europa minden országából egybe sereglettek a nemes lovagok, hogy egymással találkozzva, vigadhassanak.

Lorenza rendkívüli szépsége számos vetélytársat szerzett Pepének, már e rövid hónap alatt is husz pár-baja volt, s mindenkor ő maradt a győztes, ő lett szerzője s végrehajtója a legvakmerőbb kalandoknak, s Velence megtapsolta vitézségét, megtapsolta esztelenségeit.

A tizek tanácsa egy hajócsapat vezérével kinnálta meg őt, mely csapat a törökök ellen viselt háborút, legközelebb újból megkezdendő vala; Pepe ígérkezett elfogadni a vezérséget, mihelyt Lorenza neje leendő. — Lorenza azonban napról napra halasztgatá a menyegzőt, ezer kifogást, ezer akadályt lelt, — előadta, hogy bevárniok kell bátyja visszatértét, ki azért távczott, hogy az öreg Piombellino gróftól, a család fejétől számukra az engedélyt kieszközölje.

A gróf elutazása, minden gyanut tova üzött Pepe keteléből; — ő is miként az egész város Lorenzát az új Pepe dicső mátkáját az elutazott Piombellino gróf testvéreinek tartá.

Pompás álom! boldog álom! — kár hogy ébredés követte.

Estve volt, Pepe gróf palotája vidám zajtól zen-

Lapunk mai számához egy féliv melléklet van csatolva.

És ezen holt tőke ott hever a téglagyár körül, ott hever akkor, midőn a város 10—12 percentes adósságokat kénytelen volt csinálni ez évben is, hogy hivatalnokait fizethesse.

Hyeen a mi gazdálkodásunk.

Voltak képviselők, kik indítványba tették ez év tavaszán, hogy a téglagyártás beszüntettesék; szavuk elhangzott, indítványuk leszavaztatott.

Némelyeket az ellenvéleményűek közül azon ábránd vezérelte, ha jövő évre vasutat építtet nekünk a kormány majd elkél a tömérdek téglá!!! — (Bár ne csalódnának).

Nem hogy be nem lett szüntetve, hanem a téglagyártó azon néhány száz ezer téglá készítésére kényszerítve lett, melylyel mult évről hátralékban volt.

A sok pénzt nem tudtuk hová tenni!

Most hát ott van a kész anyag, a mult évi maradvék az ideí gyártmánynyal szaporodott, oly kevés kélt el e nyáron; — itt az ősz, a termés nem sikerült, pénz nincs, a szükség már is beköszönt mindenhova, a tavasz még szomorubb körülmények közt fog találni; hogy az építkezés meginduljon, arra ugyan a jövő aratásig kilátás nincsen.

Folytatni fogjuk-e mindaddig a téglagyártást? kész pénzt fogunk kölcsönözni, hogy a munkabért fizethessük? kamatolni fogunk adósságaink után, csak hogy holt tőkénk legyen, jobb idők fordultával hasznosítandó?

Nem tudjuk mit fognak képviselőink határozni.

Mint hallatszik a téglagyártó kötelezettségének az ez évben kiállítandó készítményekre már innen onnan eleget tett; a még hátralévéért ki fogja kapni munkabérét; de azután nem volna-e czélszerű ez üzletet beszüntetni mindaddig, míg a készlet nagyobb része el nem adott? avagy kora tavasszal ismét folytatni akarjuk-e, hogy adósságunk szaporodjék és a hiába fizetett kamatok még inkább pusztítsák a város vagyonát?

Távol legyen tőlünk! szüntessük be jövőre az üzletet, a kész anyagra nézve pedig, hogy az általa képviselt tőke éppenséggel gyümölcsöztenül ne heverjen, ime egy indítvány:

Városunk főtere, mióta a városi régi épületek leromboltatván, elhordattak, eléggé tágas és csinos, csak az a baj, hogy esős, sáros időben az árusok ép úgy mint a vevők bokáig sárban kénytelenek ott állani, járkálni; nem volna-e tehát czélszerű a városnak ama nagy téglahalmazából e piacot kirakatni oly formán, hogy a kocsiut szabadon maradjon, és csak az árusokra szolgáló helyek látatnák el téglajáráddal. mely helyek, ha izlésesen felosztatnának s fákkal körül ültetettének, igen kies látványt nyújtanának, és városunk díszét nem kevés mértékben emelnék. Már most, ha az e helyeken áru- lóktól bizonyos csekély összeg szedetnék, a téglákba fektetett tőkének legalább kamatai tisztességesen kikerülnének.

Egy közpolgár*.)

Gondoskodjunk a kisdedekről.

(Folytatás és vége.)

(Lásd „Szentesi Lap“ 34. és 35. számát.)

Miután előadtam a kisdedek nevelésének szükségességét, s figyelmeztettem volt polgártársaimkat arra, hogy nem úgy nevezett ovodát, hanem egy Fröbel elvei szerint berendezett gyermekkertet alapítsunk; hol a kisdedeknek minden tehetségei természet szerű eszközök által fejlesztetnek, hol a látszólag káros irányu. de valójukban hasznos tehetségek is kellő nevelés által az élet czéljaira alkalmasokká tétetnek; — térjünk át az anyagi oldalra és nézzük annak létesítése mennyi költségbe, mennyi áldozatba kerülne?

Már az előbbieken előadtam, hogy a kisdedek neveltetése, ha a kitűzött czélt elérni óhajtuk, oly egyénre bizandó, ki a nevelői pályára lyára kiképeztetett, az új rendszert tüzetesen ismeri, s annak alkalmazásánál kellő jártassággal bír; — évi fizetése például volna 400 frt., lakása

*) Aduk e cikket, hisz helyi lap arra való, hogy a polgárok nézeteiket abban közöljék; — a cikk végén tett indítványnyal nem vagyunk egészen egy véleményen. Mi is óhajtanók ugyan, hogy városunk főtere téglákkal kirakatassék, — de arra, tekintve az újabb költségeket, jelenleg nem kedvezők a körülmények, annak pedig, hogy helypénz szedessék városunknak amugy is eléggé terheit polgáraitól, ha gyümölcsöt, néhány tojást vagy csirkét a piacra küldenek, vagy iparosainktól, kik elegendő házi — főleg pedig magas jövedelmi adót fizetnek, — annak határozottan ellent mondunk. Szerk.

természetesen a gyermekkert, helyiségében volna.

E nevelő mellé egy segédnő (vagy dajka) alkalmazandó, kinek évi fizetése lenne 150 frt.

A a mi a gyermekkert helyiségét illeti, szükség van oly épületre, melyben a czélnak megfelelő két terem van, — és pedig egy nagyobb játszó-terem, hol a társas játékok, mozgási gyakorlatok tartatnának télen, és alkalmatlan időben nyáron is.

A másik kisebb terem a munka-terem. itt a munkaszerű komolyabb foglalkozások végeztenének a gyermekekkel.

De minek e két terem? kérhetné valaki. Megfelelek. E gyermek nevelő intézetbe a kisdedek 3 éves koruktól kezdve iskola köteles közig járnak, s így igen természetes, hogy különböző fejlettségűek, s hogy a kisebbeket a nagyobbakkal együttesen sikeresen foglalkoztatni nem lehet. — Ez okból a növendékeket két osztályra kellend elkülöníteni, s mindenik osztályt fejlettségi fokához alkalmazott külön-külön taneszközökkel foglalkoztatni; míg tehát az egyik osztály a munka-teremben van elfoglalva, addig a másik a játszó-teremben gyakoroltatik.

Nagyon jó volna egy előszoba is, hol alkalmas polczok és fogasok alkalmaztatnának a gyermekek ruháinak elhelyezésére, s hol a gyermekkertnél annyira szükséges, csapós vitzartóval ellátott mosdó medence állhatna. De ne követeljünk egyszerre sokat!

Kell tágas udvar, melynek egyrésze okvetlen kertté alakítandó, még pedig oly nagyságu kertté, hogy minden növendék számára, legalább egy parányi ágyaska kihatható legyen.

Ily házhelyiségnek évi bére lenne 200 frt (Ha például a ref. egyház buzgósága teremtene egy gyermekkertet, czélszerű helyiséget találna a jelenleg a II-ik kántor által használt házban.)

Egy gyermekkert teljes felszerelése kezdetben több rendbeli kiadásokat igényel, a gyermekek tudniillik szüntelenül foglalkoztatnak, játékszerű eszközökkel ugyan, de melyek mindegyikének meghatározott czélja van, egyik vagy másik tehetség fejlesztésére; kellenek tehát tekék, hengerek, kockák, táblák, háromszög lapok, különböző hosszúságu vesszők; — mindezekből a gyermekek különbönbél különb szepészeti és ismereti alakokat raknak ki a nevelőnek felvigyázása s folytonos magyarázása mellett; kellenek különböző színű papírok, gyöngyök, szines üvegek stb. Mindezek használatát s czélját előadni nem e lap keretébe való, csak felemlitettem, mert beszerzésük elkerülhetlenül szükséges, még pedig

ott. A legszebb, a legnagyobb teremben, melynek falain az egykor oly híres család őseinek arcképei díszeltek, összegyűltek vala Velence főbb rangu férfiai és hölgyei; dúsan rakott asztal körül ült a társaság, patakokban folyt a bor, elmés élecek, tréfás nevetgélés, pohár csengés vegyült a zene hangjai közé. A legkedélyesebb vendég most köszönté poharát a „legszebb hölgyre,“ midőn a szárnyas ajtó feltárlt egy sötét, komor, hallgatag férfit belépett azon.

Piombellino gróf volt.

Senki sem ösmerte őt, senki sem látta volt őt ez óráig; — az nap utazott el, midőn Pepe gróf őseinek palotáját elfoglalta vala. A zajos ünnepélyeket, melyek egy hó óta itt lefolytak, e gúnyoros, e vészt jósló alak nem háborgatta jelenlétével.

Remegés, iszony, megmagyarázhatlan félelem szállta meg a vendégeket.

„Uraim és hölgyeim!“ szolt Lorenza kissé elhallaványodva, „engedjék meg, hogy bátyámat Piombellino grófot önöknek bemutassam.“

A gróf visszatartó mosolylyal üdvözlé a társaságot, udvarias búkkal hajolt meg a hölgyek előtt s helyet foglalt az asztalnál, mulatságuk folytatására bátorítván a vendégeket.

Ámde megjelenése szétriasztá a társaság vig hangulatát, mintha csak nyomasztó lidércz szállotta volna meg a kedélyeket, a mulatságra nem volt többé kedv, az élecek sziporkái elhamvadtak a gróf fagyos tekintete alatt, a rózsás ajkakon megdermett a mosoly, elhalt a hang. Maga a házi gazdára, a kicsapongó vigaságú Pepe grófra megfejthetlen rémület szállt, tagjai megmerevedtek, mintha kábító részegség verte volna le, feiben hagyta kedvencz dalát, teli poharát vissza helyezé az asztalra, feje mellére hanyatlott, szempillái lecsukódtak, elaludt.

Valyon csakugyan részeg volt-e Pepe? — ő, ki néhány nap óta egy legyűrhetlen ivó hérében részesült? —

A házi gazda elaludt, s ez jel volt a gyors távozásra. Mint hosszan tartó csata után, melynek diadalért sokáig folyt a harc, félelemtelten eliramodtak a küzdők; a vendégek felemelkedtek helyeikről s eltűntek, a palota elől nesztelenül távoztak a sajkák. — Az ének elnémult, a zene elhalt, csend lett; mintha Piombellino gróffal vész, kétségbeesés, halál jött volna a palotába, a terembe.

A gróf gúnykaczajra fakadt.

„Nos Lorenza!“ kiálta fel „válld be önmagad, hogy elég sokáig adtam a jószívű, a hercegi bolondot.“

„Mit akar ezzel mondani?“ kérdé a nő megrettenve.

„Nos? ugyebár jól intéztem a dolgot, szerelmes sajkásod Pepe, egy hónapon át eléggé vidám életet élt.“

A Pepe név hallatára, önkénytelenül megrezzent Lorenza, az alvó kedvesre mutatott ujjával, halálós félelem fogta el keblét azon gondolatra, hogy az ifju felébredni talál.

„Eh!“ folytatá a gróf vállat vonitva, „poharában jó adag mákony volt, mely legalább is tizenkét órán át mély álomba tartja; — beszélgetésünket nem fogja zavarni.“

„S mit akar nekem mondani?“ kérdé Lorenza remegő hangon.

„Mindenek előtt tudni akarom, valjon szereti-e még őn Pepe grófot?“

„Igen!“ válaszolt a nő határozottan.

A gróf elhallaványodott, mindazáltal nyugodtan mondá:

„Akkor nagyon kellemetlenül fogja őnt érinteni azon hir, hogy a szegény Pepe gróf nem bírja többé őseinek vagyonát.“

A hölgy megrendült, s lesüté szeméit.

Oh! én nagyon jól tudtam azt! folytatá a gróf metsző gúnynyal, „hogy az ember, ha fiatal, s ép, éles eszű, nemes család szülöttje, s rajta egy nő rajongó szerelemmel csüng, az élet különböző helyzeteibe köny-

nyen bele találja magát, tudtam azt, hogy a gazdasághoz, bőséghez néhány óra alatt hozzá szokhatik, hasonlókép a magas ranghoz, s az udvarlók bókjaihoz. — Ime ez a sajkás, kit az én pénzem újra nemes emberré tett, Piombellino gróf vejének véli magát, önben testvéremet látja, — nem is álmódja, hogy csupán kegyenczem, — ő azt reményli, hogy ma vagy holnap megülvén menyegzőjét, a palota, e kincsek, e fény, az ő tulajdona leend.“ —

Itt félbe szakítá beszédét, hogy hangos, ördögi kacajra fakadjon.

„Valóban felséges tréfa,“ folytatá ismét, „még csak az hiányzott, miszerint, hogy önfeláldozásom teljes legyen s megkezdett művemet megkoronázhasam, — Lorenza urhölgyet testvéremként kiházásítsam, őt az oltárhoz kísérjem, s azután alázatosan s szerényen visszavonuljak valamely zárdába halát adandó az égnek, hogy két szerelmes lény boldogságát megalapíthattam; ha! ha! ha!“

Lorenza homlokán ez iszonyu ember hahotainak hallatára félelem verejtéke gyöngyözött.

„No de én ily nagy önfeláldozásra képes nem vagyok“ kezdé ismét beszédét, — „jól megfontoltam a dolgot, s azon meggyőződésre jutottam, hogy ily szép, ily fiatal két teremés, mint ti, nem szorult pénzemre; hogy egymást szeressék, boldogítsák, elég nekik a szív lobogó lángja, a Piombellino család vagyonát könnyen nélkülözhetik.“

Lorenza felemelte fejét s megvetőleg tekintett a grófra.

„Értem őnt“ szolt, „vissza veheti mindenét, mit nekem adott; — valóban én nem szorultam pénzére; — átölelni fogom szegény Pepémet, — vissza térünk a naputezába, dolgozni fogunk, ő újból sajkássá leend.“

„Őn őrt!“ szolt a gróf s ajkain a szájalom mosolya lengett.

(Folyt. köv.)

a gyermekek számára nyújtva elegendő mennyiségben kell beszerezni azokat. Ez eszközök, hogy egy 60 gyermekkel bíró gyermekkert mindkét osztálya teljesen ellátva legyen, összesen kerülnek — 250 frtba.)*

Az intézetnek, megnyílásakor, butorokra is van szüksége, még pedig vegyük fel 60 gyermeket számítván,

Ruha fogásokra	15 frt.
mosdó medence csapos víztartóval	10 „
ülő padok támlákkal	60 „
munka asztalok fiokokkal	60 „
szekrény a munka eszközökhöz	10 „
ábra	5 „
nevelőnő asztala ülésel	5 „

Összesen 165 frt.

Foglaljuk; összeimmár beruházásokra, vagy is egyszer mindenkorra teendő költségekre kell; butorokra . . . . . 165 frt. foglalkoztató eszközökre . . . . . 250 „

együtt 415 frt.

Évenként teendő kiadásokra kell nevelőnőnek	400 frt.
szolgán, vagy dajkának	150 „
házbérre	200 „

együtt 750 frt.

Tehát az első évben mikor a berendezés és beruházás is szaporítja a költségeket kell 1165 frt. a többi években 750 frt.

Miből fedezné már most Szentésvárosa e költségeket?

Tudjuk, hogy a egykor virágzó most szibbadt álomba merült négyzet kezdeményezése folytán, később pedig több rendbeli hangversenyek, bálók és sorsjátékok alkalmával gyűjtött összegekkel, már mint egy kétezer forint van kamaton egy felállítandó kised ovoda javára. — E pénzekből — szerény véleményem szerint, egy alapítandó gyermekkert felszerelési és beruházási költségei volna fedezendő; — a fennmaradt összeg továbbra is kamaton hagyatnék, míg a városi lakosság látva az elsőnek véghetetlen hasznát és üdvös eredményét, a város más részében egy második gyermekkertnek felállítását is célba veendő. — A mi már a házbér és nevelőnő évi fizetésére évenként költendő, ez összeget a városi pénztár fedezné.

Ne mondjuk uraim! hogy a városi pénztár amugy is elegendő teherrel van sújtva, a népnevelésre fordított költségek ezerszeres kamattal fognak megtérülni. Azután nem hisszük, hogy szüle is volna, ki gyermekéért havonként némi csekély gondozási és oktatási díjt fizetni vonakodnék, — tegyük például egy kised után fizetnének havonként 50 kr. — (Pedig a szülék szívesen megfizetnék, hisz a magánosok által fentartott surrogát ovodákban, melyekről mult alkalommal emlékeztem havonként 1 frtot is fizetnek.) ez egy gyermek után tesz évenként 6 frtot, 60 gyermek után pedig 360 frtot. Ime az évenkénti összegnek fele, már is vissza kerülne a városi pénztárba.

Mind ezek után, miként közleményem elején már említettem, itt levén az idő, hogy a nemes város és az egyházak jövő évre szóló költségvetéseiket készítsék, az előadottakat mind a város atyáinak a képviselő uraknak; mind a helybeli egyházak tisztelt presbtereinek kegyes figyelmébe ajánlom. Tegyük meg e részben javaslataikat az illető gyűléseken, igyekezzenek létesíteni ez annyira ohajtott, s annyira nélkülözött intézetet; meg fognak győződni, hogy a mint multkor indokoltam, elemi iskoláink virágzóbbak, s gyermekeink értelmesebbek leendnek.

Tegyük már valamit a jövő nemzedékért, kikre imádott hazánk gondjait bizni fogjuk egykor, tegyük valamit érte, s a késő utódok sirhantjaink felett áldani fogják emlékünket.

Ö—n M.

Levelek a világ folyásáról.

XLIII.

Szerkesztő barátom!

Szerte az országban folyik a katonasági, tartják a hadgyakorlatokat, vívják a vér nélküli csatákat, melyeknél nem a közlegények esnek el, hanem a tiszték. Szakasz-parancsnokok, ezrede-

*) E lap szerkesztőségénél mindezen foglalkoztatási eszközöknek részletes árjegyzéke létezik. Szerk.

sek sat. ha egy egy hadi mozdulatot hibásan hajtának végre, kiesnek a gráciából.

Már a honvédek hadgyakorlatai is folynak javában, ő felsége a király rendkívüli érdekléssel szemlélgeti azokat; — most a Bicske mellett összehozott honvédtáborban van, jövő héten lerándul Aradra az azon vidéken egybegyűlt honvéd csapatok gyakorlatait megtekintendő. — A hozzá értők beszélnek, hogy nem csak a fejedelem, hanem a haza is meg lesz elégedve a sikerrel, melyet a jól begyakorlott honvédsereg. — a leendő magyar hadseregnek ezen magva, ezen csem-téte, felmutatni fog. — Adja Isten! hadd szégyenüljenek meg azok, kik ármanykodnak ellene és beszüntetésére és feloszlására törekednek.

Én nem sokat értek ugyan a hadtudományhoz, de azért magam is elmentem egy ily táborozást megtekinteni. — tudja barátom! a magam fajtájú ember szereti nézni a száguldó huszárt, a szuronyt szegezve rohanó honvédet, kedves emléket idéz fel lelkében; — Láttam, gyönyörködtem, de azért egy dolog még sem tetszett nekem; nagyon sok honvédet láttam, nem rég beparancsolt tisztességes gyermekeket, kikre a magazin porából előkeresett oly rongyos, piszkos ruhát adtauk, hogy megesett a szívem rajtuk. A manőver után mutattak nekem egy csapatot, azt mondták rájuk, hogy ezek voltak a mai napon győztesek, — no, biz, ugy néztek ki, mintha már három hét óta mindig az ellenség elől szaladtak volna.

Hagyjuk a hadgyakorlatokat, nézzük mit csinálnak a béke emberei. Ezekre is ragadt valami a háborus szellemből, szerte a megyékben czivakodnak a törvényhatóságok területeinek rendezése felett.

Például Debreczenben egy Debreczen megye létesítése iránt mozognak, melyet a Hajduságból, Bihar Szabolcs egy részéből tákolnának össze s melynek Debreczen lenne a székhelye, igen ám, de azt a dicsőséget Hajdu-Böszörmény magának akarja.

Tornamegyét, melyet az élők sorából akarnak kitörülni, ellene szegülni kész. életben akar maradni, közgyűlésén kijelenté, hogy nála nem hiányzik a nervus rerum, az életnedv, a jövedelem.

Győr megye Veszprémből akar egy darabot, no de azért azt a hét községet, melyet a Duna elszakaszt a megye testétől, nem akarja átengedni Komárom megyének.

Szatmármegyét a bánya városokat szívesen fogadja a maga kebelébe, ha ugyan jönni akarnak, de hogy tőle valamit elvegyenek és Közép-Szolnokhoz csatoljanak azt ellenzi.

Ugocsa megye, melynek a minister azt ajánlotta, hogy csatlakozzék Beregh megyéhez, nem akar ebből tudni semmit, egykori elvéhez híj maradva, a minister javaslatára is azt mondja: „Ugocsa non corouat.”

Ime a megyékben mindenütt van elég tanácskozni, vitatkozni való, — azok a megyék, melyeket a kikerekítés kérdése nem érint szép csendesen vannak, mint például a maguk Csongrádmegyéje, — boldog emberek maguk! e szomorú időben is azt olvasom az ujságokból, hogy maguk rá érnek viczezelni.

Ha a külföldön széttekintünk, akkor látjuk csak, mennyire fordul fel néha a világ, gondolja csak barátom uram! — Franciaországban, midőn sept. 4 én a köztársaságot fenállásának évfordulóján éltetni akarják, eltölti azt a rendőség, sőt az éljenzőket mint zavargókat el is fogatja. No én eddig ugy tudtam, hogy az a forradalmár, ki a fenálló korwányt becsmerli! — Nézzük tovább az örökké békeszerető Belgiumban összegyülekeznek az internationalisták, tárgyalják a forradalmakat; — Schwaiçban pedig, a mely egykor a forró agyú emberek gyűlhelye volt, ott tartják a béke congressust, okoskodva azon, hogy lehetne a háboruk helyett a népek béke b i r ó s á g á t léptetni életbe! olvastam a lajstromát azon uri embereknek, kik ott összegyülekeztek, mind tudósok azok, költők és pennával dolgozó emberek, Kruppot, a hires acél ágyuk feltalálójának nevét nem találtam a listán, pedig elhíheti barátom, hogy ennek a találmanya leginkább képes fentartani a rendet és a síri csendet.

Pajzán.

Helyi és vegyes hírek.

— Csongrádmegye főispánja méltóságos Rónay Lajos ur, folyó hó 18-án látogatásával szerencsétlenül volt városunkat.

— A legutóbbi városi közgyűlés határozata szerint kiterjesztett ugyan a határidő arra nézve, hogy a tehántartó gazdák 17 frt. lefizetése mellett teheneiket beirathatják e hó 20-áig; — daczára e határidő hosszabbításnak ez ideig összesen 437 tehén jegyeztetett be. Feltűnőleg kevés, midőn az alsó tehénjárásra 825 drb., a felsőre 204 drb., számított. Különösen a felső legelőre nem hailandók a gazdák teheneit bejegyeztetni; nem csak a legeltetési díj magas volta miatt, hanem azon körülménynél fogva sem, mert a városi képviselő testület illető határozatában fentartotta magának a jogot; hogy kevés tehének beiratása esetén a szántásvetés alá haszonbérbe adandó fölös földet ott fogja a kiaszittatni a hol akarja. És az okoskodás helyes; — a jó és rosszabb földet együttesen véve állapított meg két hold után egy tehén; — már most kevés tehén jegyeztetvén elő, ha a jó föld kiaszittatván felszántatik, marad a teheneknek az a rosz, melyből ha tíz holdat számítanak is egy tehésre, még sem lesz képes megélni azon. — Ime újabb bizonyíték arra, hogy a legeltetés: díjt leje b szállítani, és nem csak leje b szállítani kellene, hanem egyuttal ugy intézkedni, hogy az ne most 8 hónappal a legelő használat előtt, hanem legalább fele részben jövő tavasszal lenne csak beízetendő. Baromtenyésztésünk érdekében ajánljuk képviselőink figyelmébe!

— A földművelés, ipar és kereskedelmi min. kir. ministerium e lap szerkesztőségéhez a jövőben használandó méter mértékek és súlyok alakjait feltüntető táblázatot és egy a méter rendszert ismertető könyvecskét küldött be; — a táblázatot bárkinék is szívesen megmutatjuk és megmagyarázzuk, ki e végett meglátogat; — a méter rendszert pedig jövő évnegyedben népszerűen ismertetni fogjuk; — ki a ministerium kiadványát birni ohajtja, a kiadóhivatal utján legkönynyebben megszerezheti. Ara 20 kr.

— Mondja azután valaki, hogy olcsó a szarvasmarha! — Cs. A. lakostársunk a mult napok egyikén nagy szomoruan vezetett haza egy tehent, a járó-kezők kérdéseire: „hogyan vette a tehent?” eleinte mit sem felelt, később a sok nógatásra még is csak bevallá, hogy biz az 1100 frt., azaz egyezer száz forint volt. Egy nem rég csőd alá került buzakereskedőnek adta el gabonáját, ki az árával egyelőre adása maradt; — polgártársunk azután az említett tehénnel lett kártalanítva!

— E sem rosz. Az adó végrehajtók által lefoglalt és a városház udvarába elárvereztetés végett behozott néhány zsák búzából szeptember 18. és 19-ke közt éjjel egy zsákot — a benne levő búzával együtt — elloptak.

— Nem épen most történt ugyan, de érdekes. Nehéz idők járnak, de azért a furtangos eszű ember szerez néhány garast, hogy torkát locsolgathassa. — Egy helybeli asztalos mesternak legénye beleszeretett egy izraelita csapláros szolgálójába, a gyengéd viszonynak az a kellemes oldala volt, hogy a Seladonnak minden napra jutott néhány garasa, s ez tartott egy pár hónapig. Hogy honnan vette a pénzt? azt végre is az izraelita sakter fedezte fel; midőn az említett csaplároshoz látogatába menvén, tudakolta: ugyan mivel él, hogy már egy negyedév óta sem csirkét, sem ludat, sem ruczát nem sakteroltatott? — A csapláros bámul, — hisz nála egy nap se hiányzik a pecsenye! Végre hosszas fürkészés után kisütöttek, hogy a szolgáló a halálra szánt boromfiakat mindig kedveséhez vitte, ki a „snitzerrel“ végrehajtotta a mütétet, és rendesen fel is vette a szertartásért a sakter számára megszabott díjakat. —

Hivatalosan jegyzett piarezi árak.

Sept. 17-én. Búza (austr. mérő) legelső 4 ft. 75 kr. közép 4 ft. 65 kr. csekélyebb 4 ft. 30 kr. Árpá 3 frt. 2 frt. 90 kr. — Zab 2 torint. 10 kr. 2 frt. — Krumpli (pozsonyi mérő) 3 frt. Kukoricza 4 forint. 90 kr. — Zsir itezéje 80 kr. Vaj 65 kr. Szalonna fontja 52 kr. Hus fontja: marha 26 kr. borjú 30 kr. juh 24 kr. sertés 76 kr. Széna (mintegy 5 mázsával terhelt kocsi) 13 frt. Szalma 4 frt. Takarmány szalma 6 frt. — kr. Szappan fontja 26 kr. Gyertya 36 kr. Csirke párja 65 kr.

Nyilttér*)

Szomorú, de igaz.

Ezen czim alatt szór „egy apa“ a „Szentesi Lap“ 37. számában aljas rágalmat reám; állítván ugyanis, miszerint az atyák vétkeit fiaikon megbüntetvén, ezeket a hittanban készakarva megbuktattam legyen. Hogy ez aljas rágalom, arról mindenki szerezhet magának meggyőződést, ki a helybeli polgári iskolának izr. növendékei a hittanból nyert érdemsorozati osztályait áttekinti, a kitűnőt oly növendékeknek is találván, kiknek atyáikat még az irigység sem mondhatja jó barátainak. De bebizonyítja azon tény is, hogy annak az „egy apának“ még egy másik fia is jár a nevezett intézetbe, a nélkül, hogy a vallástantól megcsömörtült volna, és hogy a megbukott fia nem csak a hittanból, hanem a számtanból is megbukott.

Mi azon állítását az „egy apának“ illeti, hogy én a pótvizsga megtarthatása czéljából egy általam kiszabott díjt követeltem legyen, szinte valótlán annyiban,

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

a mennyiben nem én szabtam meg a díjt, hanem a gorombán és daczosan pótvizsgát követelő rakozótanulótól, ki a helybeli polgári iskola isk. rendtartására hivatkozván egy pótvizsgát nem kért, hanem fenyegetve követelt — szinte ezen iskolai rendtartásra hivatkozván, ugyan azon díjt követeltem, a melyet az említett rendtartás értelmében a pótvizsgáért fizetni kell, és a melyet a tanár urnál, kinél pótvizsgát tett, ténylegesen le is fizetett. Hogy senki — ha mindjárt lelkész is az ember — sem köteles minden rakoncátlan tanulónak, ki a maga idejében sehogy sem akar tanulni, idejét külön-külön feláldozni, az oly világos, hogy még a legbutább apa is beláthatja, ha mindjárt nem is tudná, miszerint minden más izr. hitközségben a hitoktatás a hitoktatásért rendes fizetést hűz, és hogy a congressusi alapszabályok függelékének 3. §-a is elrendeli a fizetést. És én mind a mellett a tanulókat még a pótvizsgához is bocsájtom díj nélkül, ha illedelmesen kérik. De ilyen esetben midőn a tanuló merészel „fenyegetve követelni,” mit követelni senkinek nincsen joga, engedni nem érdem, hanem paedagogiai hiba. De rólam, kiről minden hitközségi tag tudja, hogy még a bizonyítványokat is, melyekre megszabott díj van, mindenkinek ingyen kiszolgáltatom, ki önmagától nem fizet, kiről tudják továbbá, hogy volt idő midőn egy tanító hiányozván, azt a magam jószántából egész 3 hónap alatt pótoltam, a nélkül, hogy csak egy krnyi díjra igényt tartottam volna — feltenni, hogy a hitoktatást jövedelmi forrássá akarom tenni, oly szemtelen rágalom, mely épen csak egy zárt sisak alatt harcoló lovagtól telik ki. És ezzel bezárnám mondókámat, ha ezen „egy apá”-ban nem lapongna egy kombinált üldözér. Hogy azt elhinnem okom van, bizonyítja dr. Getzl Bertalan urnak hozzám intézett következő tartalmu levele:

Tisztelendő ur!

Ezennel felkérem, hogy a ma 11 órakor tartandó iskolaszéki gyűlésen megjelenni méltóztassék, mely alkalommal Löwy Wilmos a hittanból pótvizsgát teendő, ellenkező esetben intézkedni fogok.

1874. dr. Getzl Bertalan, iskolaszéki Elnök.

Ezen levelet betű szerint — ide számítva az elnök szónak nagy E kezdő betűjét is — azért másoltam le, hogy a n. é. közönség itéljen arról, vajjon igaz-e a mit állítanak, hogy t. i. ezen levél író és az említett cikk írója között vajmi szoros viszony létezik. Miután ezen állítást én sem tarthatom lehetetlennek, bátorodom önlőz, doctor ur, egy pár őszinte szót intézni. De nem az elnökhöz fordulok, ki testületének egy tagját az ülésbe pótvizsga megtartása céljából parancsolja és kit ellenkező esetben azzal fenyeget, hogy majd ki kap az a pap, ki a nagy elnöknek parancsára nem hajlandi merészel, mondom nem az elnökhöz, hanem az emberhez fordulok.

Midőn ön a kerületi választott bíróság közbejöttével létesült pót megállapodást aláírta, melynek 5. pontja így hangzik: „Mind a két fél sajnálatát fejezi ki a fölött, a mik a multban történtek és egymás közötti viszonyok elkeserítését idézték elő, i g é r v é n, hogy jövőben ovatosan elkerülendik mind azt, mi a

közönség belbékéjének és az egyházközségi életnek megzavarását okozhatná.” — Szentül hittem, hogy irásosan tett ígéretét meg is fogja tartani. Még pedig nemcsak azért, mivel a becület emberének kell, hogy adott szavát megtartsa; nem is csupán azért, mivel orvosnak még fokozott mértékben kell, hogy becületére vigyázzon, nehogy elveszítse a közönségnek benne helyezett bizalmát, hanem leginkább azért, mivel ön, ki az egész vizsálynak okozója az által lett, hogy egy ugynevezett iskolai tudósításban engem okmány hamisítónak nevezett, a maga kárán okulhatott volna. Mert ön kénytelen volt ezen állítást a kerületi választott bíróság és az egész jelen volt hitközség színe előtt visszavonni, mi jó magyarságban annyit tesz, mint bevallani, hogy mint iskolaszéki elnök elődjét és kartársát s mint hitközségi tag, lelkészét hónapok óta rossz akaratból rágalmazta. Már pedig ennél súlyosabb bűnhődést műveltebb emberre nézve nem is képzelhetett.

Ezen hitemben azonban csalatkoztam. Mert az utánna való első ülésben az oda nyújtott jobbmot visszautasította; — azután majd nem fél évig, nehogy velem ülésezzen, gyűlést be sem hívott. És midőn még is be kellett hívni, engem nyílt ülésben így szólított meg: „Hát mit tud, ha még azt sem tudja” stb. Láttván, hogy az ülésben való megjelenésemet újabb kikötésekre akarja felhasználni, az ülésekből elmaradtam. De mit tett ön? Utánam jött a polgári iskola épületébe, a hittani előadásomat a tanulók előtti való rosszszaló megjegyzésekkel és ilyen furcsa állításokkal, hogy a lélek halhatatlansága nem tartozik a valláshoz, és hogy ezt a tanulóknak hinniök nem kell, megzavarván.

Hát így tartja ön az irásosan tett ígéretét? Hogy pedig világosan bebizonyította, miként hordja szívében a közönség belbékéjét, a hitközségi képviselőtestülettel is kikötött, merően ellenszegülvén az általa a törvény alapján hozott határozatának, mely kikötés által megfosztotta a községet a közti-sziteletben álló és közbizodalomban részesülő elnökétől. Ezek után nem csuda, hogy ha mindinkább lábra kap azon általános elterjedt vélemény, hogy önnek feltett számdéka a szegény hitközséget minden áron tönkre juttatni. — Még sok, igen sok mandani valóm volna; de ez alkalommal szoritkozom a legszükségesebbre. Ugy is valószínű, hogy még találkozunk ezen téren és akkor majd kipótolom a hiányt.

Dr. Friedman Benjamin,
hitközségi rabbi.

A városi híresztelési könyvből 1874. szeptember 20.

Kalpagos Szabolc Ferencnek II. tiz. 13. sz. a házánál néhány öl föld rőzse van eladó.

Vas Mihály szabomester 309. sz. házánál egy külön lakás van f. év szt. Mihály napjától, jövő év szt. György napjáig haszonbérbe kiadó, értekezni lehet Novák Józsefné örökösai házánál.

Janki János mucsiháti 20 hold földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó, és gogánpárton lévő 193. sz. háza eladó.

Czakó Antalnak derekegyházi oldalon lévő 15 hold földje kedvező feltételek mellett eladó.

Czakó János derekegyházi oldalon lévő 9 hold, tőkői 8 hold földje kedvező feltételek mellett eladó.

Ifj. Piti Pálnéknak kistőkői 25 hold földje eladó, vagy haszonbérbe, vagy felibe kiadó.

Fazekas Lajos I. tized 309. sz. háza eladó vagy haszonbérbe kiadó, téési hztárban lévő 42 hold és Pönköczháton 6 hold földje eladó.

Kulcsár Mihály nagynyomási 1-ső osztályu és régi 3 ik osztályu földje eladó vagy 2 évre haszonbérbe kiadó.

Molnár János fábiáni 16 hold földje haszonbérbe kiadó, értekezni lehet II. tiz. 174. sz.

Kanász N. Sándor I. tiz. 464. sz. házánál egy külön lakhely és egy szoba van haszonbérbe kiadó, malom udvartelke pedig eladó.

Murányi Mihály III. tiz. 292. számu háza árendába kiadó.

Néhai Fejér Józsefné háza és több földjei haszonbérbe kiadók, alkudni lehet Hankiss Károlynéval.

Szilágyi Sándornak 1 fertály dónáti tanyaföldje eladó.

Pap Lajos lapistói 12 hold tanyaföldje 2 évre haszonbérbe kiadó.

Szavai György nagynyomási 1-ső osztályu földje eladó.

Majzlinger Ignác nagynyomási 1-ső osztályu földje haszonbérbe kiadó.

Farkas Mihály I. tiz. 299. sz. házánál külön lakás van kiadó.

Vári Bálint nagynyomási 1-ső oszt. földje eladó vagy haszonbérbe kiadó.

Soós Antal királysági 1/4 tanyaföldje kedvező feltételek mellett eladó.

Böszörményi János fábiáni 20 hold tanyaföldje és háza eladó, 160.

Csik Ferencz berekhatáti 2-ik oszt. földje eladó, nagynyomási 1 hold földje pedig haszonbérbe 2 évre kiadó.

Molnár Jánosnak fábiáni 16 hold földje haszonbérbe kiadó, II. tiz. 174. sz.

Felszólíttatnak mind azon emberek, kiknek Lövi és Kráhl uraknál Nagykirályságon feles kukoricájuk van, hogy jövő kedden, vagyis 22 én a szedés megkezdetik, — mely feles meg nem jelenik, a kukoricájaja napszámosok által fog leszedetni.

Bakonyi János mind három osztályu földjei eladók.

Mészáros János örökösének ecseri rétben lévő 13 hold földjü eladó.

Janó Ferencznek Ecsere 1 fertály földje eladó, III. 307. sz.

Özv. Vajda Bálintné besenyői járásban lévő szőlője eladó.

Babós Bálintnak az inokai határban több rendbeli takarmánya eladó, — vevő akár téli istállózás mellett jószágával ott megetetheti, akár elvitetheti.

H I R D E T É S E K.

D'Alferi tápanyaga

(Substanz d'Alferi)

gyorsan, kellemetesen és biztosan hártja el — a nélkül, hogy káros befolyást gyakorolna a testre, vagy a megszokott életmódot tetemesben megakadályozná — a nemi kicsapongások minden következményeit, minők: magömlés, tehetetlenség, magtalan-ság, fehérfolyás (többnyire az önfertőzés következménye), tokóletlenül gyógyított, vagy éveken át elhanyagolt másod és harmadfoku bujakóri eseteknél (idült húgyeső bajok, daganatok, szemölcsök, genyvakadások, bőrkiütések) a gyógykezelés 10 napi tart. — A teljes sikerért jótállok. — Megrendeléséknél a baj keletkezése, illetőleg idültége, valamint a jelenlevő kórtünetmények felvilágosítás adandó.

A gyógyszerék szétküldését 5 o. é. frt. beküldése után titoktartás mellett eszközli.

E. GIEBEL,

Berlin, Schützen-strasse 32.

Jegyzet. Az osztrák-magyar birodalomba nem történetnek küldemények utánvét mellett, azért is, nehogy a megkezdett gyógykezelés félbeszakittassék megjegyzem, hogy elidült megrögzött bajoknál mintegy 20-25 ft. áru gyógyszer igényelendő.

H i r d e t m é n y.

Szentesváros részéről az 1875-ik évre szóló költségvetési irányzata összeállítatván, a községi törvény 115. §-a értelmében f. 1874-ik évi szeptember 15 től kezdve 15 napon keresztül a város közházánál közszemlére tétetik, s a képviselőtestület tagjai között kiosztatik, miről a tisztelt közönség azzal értesítetik, hogy ezen költségvetési előirányzat, ezen időközön megtekinthető, arra az észrevételek írásban beadhatók és a netán beadandó észrevételekkel együtt tárgyalás és megállapítás vegett a f. évi legközelebb tartandó képviselő gyűlés elé fog terjesztetni.

Kelt Szentesen 1874, sept. 14.

Györy József,

mint a házt. szabály vezető tanácsnok.

H i r d e t m é n y.

Tóth István ur téési birtokához tartozó szántóföldek, legelők és kaszálók, továbbá lábas jószágok, takarmány és szalmaneműek folyó hó 23-án, vagyis jövő szerdán délelőtti 9 órakor a helyszínén a téési majorban tartandó önkénytes árverés útján fognak azonnali készpénz fizetés mellett egy évre kisebb részletekben haszonbérbe kiadni, tekintőleg a lábas jószágok, u. m. 8 lb. ökör, 5 db. ló, továbbá here, széna, szalma és törek, szekerek, ekék, vetőgépek és egyéb gazdasági eszközök örökáron eladni. Venni, vagy bérleni szándékozók a mondtott időre a téési majorba ezennel meghivatnak.

Cicatricis Pál, mint Tóth István ur megbizottja

Hirdetés.

Özv. Vida Lászlóné asszonynak a vásárhelyi utfélen lévő Sas Károly-féle tanyaföldje haszonbérbe adandó, vagy örökáron eladó, ez iránt értekezni lehet a tulajdonossal Pápay Sámuel házánál.

H I R D E T É S.

Szűcs Dánielnek piarceztéri házánál egy bolt helyiség és lakás van haszonbérbe kiadó és tűzfa rőzseje van eladó.

Az uri utcában aszt. Balogh Mihály-nő-féle ház és Tökén 75 hold föld — egy tagban — eladó; alkut lehet tenni az örökösökkel 2054. sz. a. 1-3

Kiadó: Cherrier János.

Felelős szerkesztő: Buday József.